

FOLIA SCANDINAVICA
VOL. 11 POZNAŃ 2010

EKSOCENTRISKE KOMPOSITAS PLADS BLANDT ANDRE TYPER AF KOMPOSITA

ANDRZEJ SZUBERT

Adam Mickiewicz University, Poznań

ABSTRACT. The article presents several classifications of compounds followed by the author's suggestions regarding a new classification. The author discusses definitions of exocentric compounds put forward by various scholars and proposes a new definition of exocentric compounds.

Komposita er den mest produktive orddannelsestype, og blandt andre arter komposita findes de eksocentriske som en af arterne. Ordet *eksocentrisk* (eng. exocentric, ty. exozentrisch) er meget udbredt, selvom der også eksisterer andre betegnelser, som ”possessivkomposita”, ”Dickkopfkomposita”, ”possessive komposita” og efter sanskrit ”bahuvrihi”, hvilket betyder ”et menneske, som har meget ris” (jf. EJO 1993:65). Eksocentriske komposita er ikke de mest udbredte og produktive, men de har deres faste plads blandt de øvrige typer.

Problematikken, som er forbundet med skelnen mellem forskellige typer komposita og deres inddeling, er ikke ny. K. Mikkelsen udtalte sig herom allerede i 1897. De forskellige inddelinger bygger på forskellige kriterier. I det følgende vil jeg præsentere nogle af dem.

K. Mikkelsen (1897: § 39) som en af de første, der udtalte sig om danske komposita, skelner mellem ”egentlige” og ”uegentlige” sammensætninger og definerer dem på følgende måde: „En sammensætning kaldes 1. *e g e n t l i g*, naar den er opstaaet ved en Forening af to Stammer, f. Eks. *Byfoged*, *Graavejr*. (...) 2. *u e g e n t l i g*, naar den er opstaaet ved Forening af to eller flere Ord, der oprindelig ere sammenhørende Led i den sammenhængende Tale, f. Eks. *Forglemmigej* (en hel sætning), *Bysbarn* (vedføjjet Tillægsfald), *Hvidtøl* (vedføjjet Tillægsord).”

Efter K. Mikkelsens (ibid., § 39) definition ligger forskellen i deres opbygning. I det første tilfælde er det to stammer, mens der i det andet er tale om to eller flere ord, som danner en frase (jf. *Forglemmigej*). Denne slags konstruktioner betragtes i dag som sammenrykninger (ty. Zusammenrückungen).

På en lignende måde skelner Aa. Hansen (1967:II:302) mellem to ”dannelsesmåder”: „Ved den ene støber man en morfologisk enhed af to ord der tilsammen dækker det indhold man ønsker at udtrykke. Enheden bygger på et sprogligt udtryk der rummer begge ordene samlet eller adskilt: *gaders (gaders) snavs > gadesnavs, træers stamme > træstamme, ..., en klat blæk > en blækklat, en katalog over bøger > en bogkatalog (...)*.” Videre skriver han (ibid., 302), at førsteleddet mistede sin bøjningsform, f.eks. *hårs (hårets) farve > hårfarve; krigens tid > krigstid(en)* og forklarer, at „Den anden fremgangsmåde består i at man bruger en syntaktisk forbindelse af to eller flere ord uændret som en enhed (juxtaposition): *en præstegårds have > en præstegårdshave, en mands stemme > en mandsstemme.*” (ibid., 302).

Den ovennævnte skelnen drøfter L. Bauer (1978b:96ff) ved hjælp af definitthed og indefinitthed. Han nævner følgende eksempler:

**den mands stemmen*
den mands stemme
 **en mands stemmen*
 **mands stemmen*
 **mands stemmen*
 **mandens stemmen*
mandens stemme

og slutter, at den eneste korrekte form består af et definit førsteled og et indefinit andetled. De øvrige muligheder ville være ukorrekte. Han drøfter K. Mikkelsens tese og peger på problemer, som er forbundede med den og mener videre (ibid., 97), at „if the proper – improper hypothesis of the formation of compounds were correct, it would imply that *all improper compounds were formed from indefinite syntagms.*” Til slut skriver L. Bauer (1978b:97): “... we shall not take account of the proper – improper hypothesis of compounding (...) but we shall assume that all compounds are proper.” Der består dog en betydningsforskel mellem frasen *en mands stemme* og kompositummet *en mandsstemme*, hvor i første fald handler det om ’stemme fra en mand’, hvorimod i det andet om ’en mandlig stemme’. Der findes også en klar forskel mellem en frase og et tilsvarende kompositum, fordi der er en trykforskel mellem dem.

Hos P. Skautrup (1968:IV:262ff) træffer man en skelnen mellem „stammesammensætning, oprindelige kasussammensætninger (s-komposition, e-komposition og en-komposition)” og „Dvandva-sammensætninger”. Han

siger dog også, at der ikke findes nogen afgrænsede regler for brugen af hovedtyperne.

W. Motsch (2004:376) skelner mellem tre typer komposita og bruger følgende termer: *Koordinativkomposita*, *Determinativkomposita* og *Possessivkomposita*. Dog længe før (jf. H. Paul 1920) skelnede man mellem mindst tre typer. H. Paul kalder dem: *kopulative Zusammensetzungen*, *Bestimmungszusammensetzungen* og *Bahuvrihi*.

W. Fleischer / I. Barz (jf. 1995:45f) nævner *Determinativkomposita*, *Kopulativkomposita* og *Possessivkomposita*.

En inddeling, som beror på forholdet mellem et kompositums led, præsenterer R. Bräuer / G. Bartels (1979:46): „Subordination – Determinativkompositum (*Haustür*) und Possessivkompositum (*Langbein*); Koordination – Kopulativkompositum (*Strumpfhose*).“ Som en særlig art komposition betragter de sammenrykning (ty. Zusammenrückung): „... die als Substantivierung von Wortgruppen und Sätzen definiert wird (*Habenichts*).“ / og definerer den som „Substantivierung von Wortgruppen und Sätzen“, f.eks. *Habenichts*.

L. Bauer skelner i første omgang (1978a:12) mellem *endocentric*, *exocentric* og *appositional compounds*. Senere (jf. 1983:30) inddeler han komposita efter semantiske kriterier i fire arter. Som eksempler nævner han følgende komposita *beehive*, *armchair*, *redskin*, *highbrow*, *maidservant* og definerer de fire arter på grundlag af disse eksempler. I de første to eksempler er kompositummet „... a hyponym of the grammatical head: a beehive is a kind of hive, an armchair is a kind of chair.“ Denne type kalder L. Bauer *endocentric compound*. I de sidste to eksempler er kompositummet ikke „a hyponym of the grammatical head: a redskin is not a type of skin, nor is a highbrow a type of brow.“ Denne type betegner han som *exocentric compound* (i sanskrit *bahuvrihi*) og kommenterer, at kompositummet „... is a hyponym of some unexpressed semantic head (‘person’ in both the examples given here). Since the semantic head is unexpressed in such compounds, the compound is frequently seen as metaphorical or synecdochic.“ Den tredje gruppe, som repræsenteres af *maidservant*, kalder han *appositional compound* og bemærker: „... maidservant is a hyponym of both *maid* and *servant*: a maidservant is a type of maid and also a type of servant.“ Den sidste type danner ifølge L. Bauer *copulative compounds* (i Sanskrit *dvandva*), og som eksempler for denne type nævner han *Alsace-Lorraine* og *Rank-Hovis*. Som kommentar til typen siger han : „Here it is not always clear which element is the grammatical head and the compound is not a hyponym of either element, but the elements name separate entities which combine to form the entity denoted by the compound.“

Grafisk kan L. Bauers inddeling fremstilles på følgende måde:

compound			
endocentric	exocentric	appositional	copulative
Hans sidste inddeling af komposita stammer fra 2001 (efter S. Scalise / A. Bisetto (2009:41)):			
compound			
determinative/endocentric	Dvandva	bahuvrihi	synthetic
Tatpurusa	Copulative	possessive	(more recent)
	Aggregative	exocentric	
	coordinative	<i>Kickkopf</i>	
	<i>Schleswig-Holstein</i>		
A+N	N + N		
<i>blackbird</i>	<i>woman doctor</i>		

(i originalteksten står *Kickkopf*, sikkert i stedet for *Dickkopf*).

I denne inddeling tager L. Bauer hensyn til *synthetic compounds* eller, som han også kalder dem, *verbal-nexus compounds*. Han beskriver denne type som én, hvor „...the base in the head element is a verb, and the modifying element in the compound is interpreted as an argument of the verb.“ (L. Bauer 2009:353). Som eksempler angiver han *bus-driver* og *mountain climbing*. Han mener dog selv, at der findes uenighed blandt forskerne. M. Neef (2009:397f) behandler også *synthetic compound* og mener, at det er sådanne, hvor „typically, the embedded element is a verb and the resulting compound contains a deverbal noun as its head.“ Han kalder dem også på tysk *Rektionskomposita*. Videre nævner han, at denne art også kaldes *Zusammenbildungen*. Semantisk betragtes de som *determinative komposita* (ibid., 397). N. Fabb (2001:74f) skriver, at treledskomposita ikke behøver at indeholde tre ord. Efter hans mening kan et morfem forekomme mellem to ord eller som endelse af et kompositum. Han siger også: “It has been argued by a number of writers that in (English) synthetic compounds, the suffix is a third constituent of the compound; synthetic compounds on this analysis have a hierarchical structure such as [[meat-eat]-er].”

Denne tese er jeg ikke enig med, fordi jeg antager, at komposita består af stammer. Det er hverken affikser eller ord (ordformer), der kan betragtes som direkte konstituenten af et kompositum. Det kan klart ses, at forskerne er

uenige på dette område, hvordan sådanne konstruktioner skal analyseres. I denne artikel betragtes komposita som konstruktioner, der består af mindst to stammer, dvs. elementer, der er tilbage, når alle bøjningsendelser er taget bort. Det kan naturligvis være flere end to stammer, men et treledskompositum dannes i to kompositionsprocesser ($A + B$ og videre $AB + C$, eller $B + C$ og derpå $A + BC$). Det sidste led skal også kunne bruges selvstændigt i en sætning. Under en samdannelse forstår jeg en konstruktion, der opstår på baggrund af to samtidige orddannelsesprocesser. Det drejer sig her om komposition og derivation (*lang + ben + -et*). Hvis et kompositums sidste led kan fungere som en selvstændig stamme, jf. *driver* i *bus-driver*, så betragtes en sådan konstruktion som et kompositum. Som eksempler på samannelser kan nævnes f. eks. *langarmet*, *blåøjet*, *lyshudet*. Forskellen mellem en samdannelse og et kompositum består i, at et kompositum kan splittes i to stammer, jf. *bus-driver* i *bus* og *driver*, hvorimod *lyshudet* ikke kan, jf. *lys* og **hudet*. Af denne grund betragter jeg konstruktioner af typen *bus-driver* eller *mountain-climbing* som determinative komposita.

Aa. Hansen (1967) differentierer ikke mellem determinative og eksocentriske komposita.

H. Marchand (1969) præsenterer sin inddeling på følgende måde:

(only endocentric compounds)

verbal nexus compounds

non-verbal nexus compounds

synthetic
compounds

non-syn

copula compound

rectional

subsumptive

attributive

additive
(dvandva)

oak tree

girlfriend
blackboard

fighter-bomber
Austria-
Hungary

steamboat

L. Eichinger (2000) nævner kopulative og determinative komposita.

En distinktion mellem *endocentric* og *exocentric* foretog L. Bloomfield (1933:235). Han inddeler (jf. *ibid.*, 195) endocentriske komposita videre: "... endocentric constructions are of two kinds, *co-ordinative* (or *serial*) and *subordinative* (or *attributive*)."

Hos N. Morciniec (1964:110) står *eksocentriske* komposita i opposition til de *endocentriske* eller *esocentriske*.

R. Lieber (2009:87) anvender en klassificering af komposita efter A. Bisetto og S. Scalise (2005), hvor "...classification first distinguishes compounds on the basis of the grammatical relationship between the compounded elements (...) coordination, subordination, or attribution. (...)

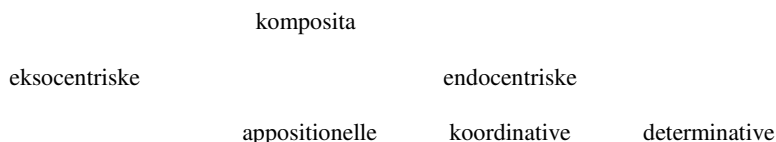
they are further devided on the basis of a semantic criterion – endocentricity vs. exocentricity...).” Den ser ud som følger:

compound					
subordinate		attributive		coordinate	
endo	exo	endo	exo	endo	exo

Der findes flere holdninger, og disse præsenteres af A. Scalise og A. Bisetto (2009:34ff) i deres artikel.

Inddelingen, som foreslås i denne artikel, indeholder allerede gængse begreber, som f.eks. betegnelserne *endocentrisk* og *eksocentrisk* (jf. f.eks. L. Bloomfield (1933:235) og N. Morciniec (1964:110)). I faglitteraturen finder man ofte hvidt forskellige betragtninger, som en gang imellem udelukker hinanden, eller hvor et og samme begreb defineres forskelligt. Det er også naturligt nok. I denne artikel vil jeg anvende en inddeling, som baserer på den semantiske differentiering. Den henviser i første omgang til bl.a. L. Bloomfields dikotomi endocentrisk vs. eksocentrisk, og den anvender de af L. Bauers (1983) brugte termer appositionelle, koordinative, determinative og eksocentriske komposita, han bruger begrebet *endocentric compound* i betydningen, som i hans model betegner et determinativt kompositum. Jeg vil her skelne mellem *endocentriske* og *eksocentriske komposita* (bl.a. L. Bloomfield), hvilket er forbundet med præfikserne *endo-* og *ekso-*, som betyder „intern“ og „ekstern“. Betydningen af endocentriske komposita kan altså slutes ud fra betydningerne af de enkelte led og det interne forhold mellem dem.

I tilfældet af et eksocentrisk kompositum er det ikke muligt at afkode det pågældende kompositums betydning direkte fra de direkte konstituenters betydninger. Betydningen af et sådant kompositum skal læres. Her findes ikke nogen fortolkningsmuligheder, og det udenomsproglige kontekst har ingen indflydelse på det pågældende kompositums betydning heller. Derfor vil jeg inddele komposita i *endocentriske* og *eksocentriske*, og de *endocentriske* inddeles videre i tre grupper, dvs. *appositionelle*, *koordinative* og *determinative*. Inddelingens første fase beror på konstruktionens semantiske ”overskuelighed”, altså på ”afkodbarheden” af et kompositums betydning på baggrund af dets struktur og de umiddelbare konstituenters betydninger, - den anden på det grammatiske og semantiske forhold mellem leddene. Det kan her tilføjes, at de enkelte typer kan inddeles i kategorier som bl.a. adjektiv + substantiv, substantiv + substantiv m.m. Det sidstnævnte gælder både for de endocentriske som eksocentriske komposita. Grafisk kan det fremstilles på følgende måde:

Beslutningen om at inddele komposita i første omgang semantisk i *endocentriske* og *eksocentriske* er begrundet af, at jeg betragter de *eksocentriske* komposita som leksikaliserede begreber, hvis betydninger hverken kan sluttes ud fra et kompositums konstruktion eller fra de enkelte konstituents betydninger.

I det følgende vil jeg præsentere nogle synspunkter vedr. definition af eksocentriske komposita.

I følge W. Fleischer / I. Barz (1995:125) står de umiddelbare konstituent i "Possessivkomposita" i et determinativt forhold. Dog er sidsteledet ikke overbegrebet for hele konstruktionen. De nævner et eksempel *Langbein*, som ikke betegner et ben i modsætning til f.eks. *Holzhaus*, der betegner et hus. *Langbein* betegner 'en person, som har lange ben', og betydningen er ikke indeholdt i selve kompositummet. Denne type komposita kræver en supplerende "udefra" (dvs. eksocentrisk) til forskel for endocentriske komposita.

Under possessivkomposita forstår W. Motsch (2004:376) sådanne, som forudsætter et mønster for metaforisk interpretation. Han mener: „Meist werden Gegenstandsbereiche nach etwas benannt, was sie als Teil haben oder besitzen. Dem entspricht die Stillfigur pars pro toto: *Dickkopf*, *Rothaut*, *Rotschwänzchen*, *Rundkopf*.“ Han betragter possessivkomposita som "Determinativkomposita mit übertragener Bedeutung. Sie schließen ein Muster der semantischen Uminterpretation ein." (ibidem, 376). Ved første blik kunne man betragte eksocentriske komposita som determinative, fordi de også er konstruktioner, som består af f.eks. et adjektiv og et substantiv. Man kan også parafrasere dem, men en sådan parafrase gengiver ikke den rigtige betydning af kompositummet.

P. Jarvad (1995:183) mener: "Visse sammensætninger har ikke andetleddet som hovedleddet, men har slet ikke hovedled, eller den betydningsmæssige kerne i ordet er slet ikke benævnt." De kan omskrives ved hjælp af en relativsætning (som-sætning), f.eks. „*tusindben* – dyr som har tusind ben, *blegansigt* – person som har blegt ansigt." De kan ikke analyseres under mønstret "kerneled" og "adled" eller det koordinative forhold. Som eksempel kan nævnes *blåtand*, der betegner en person, for hvilken det er karakteristisk at have en blå tand.

Jeg vil her igen nævne L. Bauers definition (1983:30), hvor han mener, at et eksocentrisk kompositum ikke er et hyponym af det grammatiske "head", og at kompositummet er et hyponym af et ikke-udtrykt semantisk "head", for at

vide, at skelnen mellem endocentriske og eksocentriske komposita ligger i det semantiske aspekt.

Som eksocentriske kan man her forstå komposita, som i sig selv ser ud som determinative komposita, men hvis betydning ikke kan afkodes af leddenes betydninger og kompositummets struktur, jf. *blegansigt*, *torskehoved*, *løgnhals*. I denne slags tilfælde kan betydningen af hele kompositummet ikke "gættes" direkte ud fra betydningerne af de enkelte led. Sådanne komposita betegner personer, dyr eller planter, som har særlige egenskaber, men som skal fortolkes og forstås metaforisk. I kompositummet er indeholdt en genstand, som har en egenskab (jf. *blåtand*), hvilket som helhed er karakteristisk for en person. Denne egenskab udtrykkes gennem sammenstilling af f.eks. et adjektiv og et substantiv. Den semantiske relation mellem leddene afspejler en kvalitativ modificering af sidsteleddet. Den slags konstruktioner kan interpreteres som sådanne, hvor man kan sige: "B er en genstand, som har egenskab A". Som helhed overdrages kompositummet semantisk på en person, et dyr m.m. og betegner hhv. en person, for hvilken egenskaben, som er indeholdt i kompositummet, er karakteristisk. Man kan anvende et sådant kompositums led i en frase i direkte betydning, jf. *Han har en blå tand*. I sammenligning med determinative komposita kan de også parafraseres på lignende måde, men selve parafrasen afspejler ikke kompositummets betydning. En semantisk interpretation af et sådant kompositum som af et determinativt angiver den egenskab, som er karakteristisk for en person, et dyr m.m. Jeg synes, at man kunne betragte det som en analyse på et højere niveau. Når man sammenligner eksempler som *træhus* 'hus som er lavet af træ' vs. *blåtand* - 'en person eller et dyr, som har en blå tand', så kan man se, at den første parafrasering af *blåtand* kunne være 'en blå tand'. Dette er som at sige det første niveau, fordi man først bagefter skal tilskrive egenskaben en person eller et dyr.

Ofte kan man finde to varianter af samme kompositum, hvor den ene er endocentrisk og den anden eksocentrisk, som f.eks. *løvetand*, der kan betegne en virkelig tand af en løve (endocentrisk), og en art plante, der i sit udseende minder om en løvetand (eksocentrisk)), og som sådanne kan de begge parafraseres og fortolkes i den første fase.

Der findes flere komposita af typen *storkenæb*, *løvetand*, *Dickkopf*, der også betegner mennesker, dyr og planter, om hvilke kan siges "ser ud som AB", jf. *løvetand*, som betegner en art plante, der ser ud som en tand fra en løve. Kunne det ikke betragtes som et eksocentrisk kompositum? Et sådant kompositum kan dog også gælde som et determinativt kompositum og betegne en virkelig tand fra en løve. Som andre eksempler kan nævnes *torskehoved*, som kan betyde 'hoved på en torsk' eller 'en dum person', eller *storkenæb*, som kan være 'næb af en stork' eller en plante af familien geranium, og selve

navnegiveren *Dickkopf*, der betyder 'en stædig person, stivnakke', betegner også en art fisk af kaperfamilien.

Man kunne dog også spørge sig om, hvad med komposita som *blackbird*, *tyktarm*, *blåbær* eller *solbær*. Hvis de skulle betragtes som eksocentriske komposita, så ville de udvide de eksisterende definitioner med et skema, der siger „B har egenskab A“. Disse komposita er stærkt leksikaliserede og fungerer som artsnavne, dvs. at betydninger af de enkelte komposita ikke fremgår af de enkelte ledes betydninger. Det er rigtigt nok, at man får kendskab til egenskaben af det af kompositummet benævnte væsen, genstand eller plante, men dette betyder ikke, at man ved, hvad der er tale om. Man kunne betragte denne art komposita som stærkt leksikaliserede determinative komposita, men dog kunne man vove at indordne dem under de eksocentriske, fordi deres betydninger ikke fremgår af de direkte konstituents betydninger, og konteksten kan ikke hjælpe her. L. Bloomfield (1933:235) betragter komposita som *blackbird* som determinative, fordi „... a *blackbird* is a kind of bird (...) we may say that these compounds have the same function as their head members; they are endocentric.“. Jeg vil her foreslå, at man betragter komposita som *blackbird*, *solbær* o.a. som eksocentriske, fordi deres egentlige betydninger ligger ”uden for” konstruktionens struktur, og den fremgår ikke af de enkelte ledes betydninger. Konteksten kan ikke være behjælpelig med at finde den egentlige betydning. Sådanne komposita er stærkt leksikaliserede og bruges som artsnavne, som skal slås op i ordbøger, fordi man ikke er i stand til at komme frem til deres betydninger.

Som afsluttende eksempel på, at det kan være vanskeligt at indordne – *torskegilde* - 'et møde som skattevæsenet kan indkalde folk til, hvis deres selvangivelse ikke godtages', kan det ikke betragtes som et eksocentrisk kompositum?

LITTERATURHENVISNINGER

- Bauer, Laurie. 1978a. *The Grammar of Nominal Compounding with special reference to Danish, English and French*. Odense: Odense University Press.
- 1978b. Compounding the Difficulties: A look at some nominal compounds in Danish. *Acta Philologica Scandinavica* 32, pp. 87-113.
- 1983. *English Word-Formation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- 2009. Typology of compounds. In: Lieber, Rochelle & Pavol Štekauer (eds.). *The Oxford Handbook of Compounding*. Oxford: Oxford University Press, pp. 343-356.
- Bisetto, Antonietta & Sergio Scalise. 2005. The classification of compounds. In: *Lingue e Linguaggio* 4(2), pp. 319-332.
- Bloomfield, Leonard. 1933. *Language*. London. 2nd edition. 1963. New York, Chicago, San Francisco, Toronto: Holt, Rinehart and Winston..
- Bräuer, Rolf & Gerhard Bartels. 1979. *Wörterbuch lexikologischer Termini*. Greifswald: Universitätsverlag der E.-M.-Arndt-Universität.
- Eichinger, Ludwig M. 2000. *Deutsche Wortbildung. Eine Einführung*. Tübingen: Narr.

- Encyklopedia językoznawstwa ogólnego*. 1993. Wrocław, Warszawa, Kraków: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
- Fabb, Nigel. 2001. Compounding. In: Spencer, Andrew & Arnold M. Zwicky (eds.): *The Handbook of Morphology*. Oxford, Malden: Blackwell Publishers. 66-83.
- Fleischer, Wolfgang & Irmhold Barz. 1995. *Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache*. Tübingen: 2. Aufl. Niemeyer.
- Hansen, Aage. 1967. *Moderne Dansk*. Bd. I-III. København: Grafisk Forlag.
- Jarvad, Pia. 1995. *Nye ord - hvorfor og hvordan?* København: Gyldendal.
- Lieber, Rochelle. 2009. A lexical semantic approach to compounding. In: Lieber, Rochelle & Pavol Štekauer (eds.). *The Oxford Handbook of Compounding*. Oxford: Oxford University Press, pp. 78-105.
- Marchand, Hans. 1969. *The Categories and Types of Present-Day English Word-Formation: a synchronic-diachronic Approach*. Second completely revised and enlarged edition. München: Beck.
- Mikkelsen, Kristian. 1897. *Dansk Sproglære for Seminarier*, forkortet udg. København: Lehmann & Stages Forlag.
- Morciniec, Norbert. 1964. *Die nominalen Wortzusammensetzungen in den westgermanischen Sprachen*. Wrocław: Prace Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. Seria A. Nr 99.
- Motsch, Wolfgang. 2004. *Deutsche Wortbildung in Grundzügen*. 2. überarb. Auflage. Berlin. New York: Walter de Gruyter.
- Neef, Martin. 2009. IE, Germanic: German. In: Lieber, Rochelle & Pavol Štekauer (eds.). *The Oxford Handbook of Compounding*. Oxford: Oxford University Press, pp. 386-399.
- Scalise, Sergio, Antonietta Bisetto & Emiliano Guevara . 2005. Selection in compounding and derivation. In: Wolfgang.U. Dressler et al. (eds.). *Morphology and its Demarcation*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins. 133-150.
- Scalise, Sergio & Antonietta Bisetto. 2009. The Classification of Compounds. In: Lieber, Rochelle & Pavol Štekauer (eds.). *The Oxford Handbook of Compounding*. Oxford: Oxford University Press, pp. 34-53.
- Skautrup, Peter. 1944-1968. *Det Danske Sprogs Historie* .I-IV. København: Nordisk Forlag.